

[Industriministeren]

Jeg kan bekræfte over for fru Lilli Gyldenkilde, at disse lovforslag så tæt som overhovedet muligt søger at realisere det beslutningsforslag, som jeg har fået i opdrag at realisere inden for denne folketingssamling – ikke mere – og jeg har, som jeg sagde for et øjeblik siden til hr. Alfred Hansen, til hensigt i næste samlings begyndelse at fremsætte den store del af en revision af aktieselskabsloven og anpartsselskabsloven. Til den tid vil vi få rig lejlighed til at drøfte de mange yderligere problemer vedrørende selskabslovene.

Jeg takker hr. Bilgrav-Nielsen for hans positive holdning til lovforslagene, med et spørgsmålstejn sat ud for procentsatsen vedrørende offentligheden i ejerskabet. Jeg har vist også haft lejlighed til at svare hr. Kurt Hansen samtidig med mit svar til hr. Askjær Jørgensen. Jeg er enig i, at dette lovforslag vil give anledning til et omfattende udvalgsarbejde. Jeg er helt opmærksom på, at der vil være et betydeligt antal spørgsmål, som udvalget vil ønske at få yderligere belyst, og det er jeg parat til.

Ellemann-Jensen (V):

Jeg må afvise ministerens bemærkning om, at mit indlæg i dag skulle være udtryk for en ændret holdning i venstre over for spørgsmålet om medarbejderrepræsentation i bestyrelser. Min argumentation i dag er gået på, at med det forslag, ministeren kommer med her, svækker han værdien af medarbejderrepræsentationen i bestyrelsen. Ministeren kan jo ikke engang påstå, at medarbejderne får øget indflydelse. Man får ikke øget indflydelse ved at gå fra to repræsentanter til den tredjedel, der er tale om her. Men karakteren af medarbejdernes deltagelse i bestyrelsesarbejdet vil blive væsentligt ændret, når man fra at være to pludselig skal til at være en gruppe, en lille interessegruppe, og det er det, der er synd for det positive, der ligger i at have medarbejderrepræsentation i bestyrelserne. Det er det, man risikerer ud fra en eller anden misforstået idé om, at man så arbejder sig frem imod et eller andet mål.

Derimod kan jeg bekræfte over for ministeren, at vi da i venstre finder det rimeligt, at der er en vis oplysningspligt omkring ejerforholdene i virksomhederne, nemlig hvor det drejer sig om kapitalkoncentrationer, og det er jo også kapitalkoncentrationer, der er

tale om i det 6. selskabsdirektiv. Det er altså ikke bare en procentsats, vi diskuterer, hr. minister, for der er en vældig stor forskel mellem de 20 pct., der er tale om at andre EF-lande formentlig vil leve op til, og så de 5 pct., ministeren foreslår her. Jeg vil da spørge, om ministeren er vidende om, at andre EF-medlemslande tolker det 6. direktiv sådan, at man arbejder med lavere procentsatser end de 20 pct., der er indeholdt deri. Der er en meget stor afstand fra 20 pct. til 5 pct. Der er lige præcis den afstand, der ligger mellem begreberne åbenhed og blotlægning.

Dyremose (KF):

Industriministeren konstaterede, at der var flere partier, der fandt en oplysningspligt rimelig. Jeg kan bekræfte, at det gør vi, når der er tale om egentlige kapitalkoncentrationer. Men det er ikke korrekt at konkludere, at vi kun diskuterer procentstørrelser, for i 6. selskabsdirektiv er der, som jeg henviste til i mit indlæg, kun tale om børsnoterede selskaber. Vi går langt videre i denne lovgivning, eller rettere: regeringen ønsker at gå langt videre i denne lovgivning. Derudover er der ikke i det 6. selskabsdirektiv en pligt for selskaberne til at oplyse om aktionærer, som de ikke har fået oplysninger om. Ministeren svarede ikke i sit indlæg på de spørgsmål, jeg stillede om, hvordan man skulle sikre, at disse oplysninger kom virksomhederne i hænde, og hvad man ville gøre for eventuelt at retsforfølge investorer, der ikke gav virksomhederne de pågældende oplysninger. Der er altså to meget væsentlige forskelle ud over procentstørrelsen.

Så sagde ministeren, at vi tilsyneladende var principielt uenige om, at medarbejderne får mere at vide. Det er overhovedet ikke det, diskussionen drejer sig om. 2 repræsentanter får det samme at vide som 3 repræsentanter; 2 repræsentanter har den samme informationsmulighed som 3 repræsentanter, og de har den samme tavshedspligt som 3 repræsentanter, så det er ikke korrekt, at man forsøger at fortolke mit indlæg, som om vi ikke i det konservative folkeparti ønsker, at medarbejderne skal have informationer om virksomhederne. Det ønsker vi, og vi vedstår, at vi foreslog det her i folketinget som det første parti, og vi finder, at ordnin-